

11. s. etter Treenighetsdagen 2022- Åke Malander

Tekster: Salm 51:1-15, Dan. 9:15-19, 1. Kor 15:1-11, Luk 18:9-14, II Matt 21:28-32

*Gud, öppna hjärtedörren min, Låt Ordet gå i hjärtat in,
Ditt rena Ord bevara där, Så att ditt barn jag alltid är.*

Rubriken el. temat för 11: e Trefaldighet är **Sann och falsk rättfärdighet**.

I dagens bibelläsningar möts vi av hur lagen fördömer inte bara synden utan även egenrättfärdigheten. Men detta är inte allt: vi hör också predikandet av en förunderlig nåd, nåd för den av lagen förkrossade människan. Det är inte en nåd för den självrättfärdiga människan, som har något att komma med inför Gud. Det är en nåd för syndare.

I predikotexten, Matt 21, hörde vi hur Jesus berättar om mannen som hade två söner. Den ene sonen sade att han skulle göra det som fadern bad om, medan den andre sonen var ovillig och olydig och sade sig inte vilja göra det som fadern bad om. Men, nu blev det i själva verket tvärt om. Den som hade sagt nej ångrade sig, medan den som hade sagt ja inte gjorde som han lovat. Det var alltså den från början upproriske sonen som faktiskt gjorde som fadern ville.

Den här liknelsen är alltså texten för dagens tema: ”sann och falsk rättfärdighet”. Jesus avslutar den med orden: ”*Amen, jag säger er: Publikaner och skökor ska gå in i Guds rike men inte ni. Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, men ni trodde inte på honom. Publikaner och skökor trodde på honom. Och fastän ni såg det, ångrade ni er inte heller efteråt och trodde på honom*”.

Vem vänder sig Jesus till här? Texten är ju hämtad ur ett avsnitt där Jesus möter överstepräster och folkets äldste i templet. Hans död på korset är nära förestående, men dessa höga män som han möter verkar mest frukta för folkets hållning. Till dessa ledare för Israels folk säger nu Jesus: ”*Publikaner och skökor ska gå in i Guds rike men inte ni*”. Det var detta folk som Herren har kallat vid namn och som han fört ut ur Egypten och lett genom Röda havet och genom öknen – detta folk i vars mitt Herren har upprest sitt tempel. **Men, man har avfallit**. Det är med dem så som Daniel säger i sin bön; ”*Vi har syndat, vi har varit ogudaktiga*” (Dan 9:15). Men denna Daniels insikt och bekännelse märker vi inte hos dessa som nu står framför Jesus och ifrågasätter hans myndighet. De känner inte igen honom som är deras Herre och Messias, fastän de hör hans ord och ser hans gärningar. De kände inte heller igen hans profet Johannes då han predikade dopets nåd för syndare. Dessa skriftlärdarna liknar den son som sade till sin fader ”Ja, Herre” men som inte gjorde så som fadern ville. Det HERREN vill är att de skall ta emot Hans Utsände och den nåd han förkunnar och erbjuder. Men detta står de oförstående inför; de ser ingen anledning till det. De är i sig själva rättfärdiga – genom Mose! Farisén som i dagens evangelietext tackar sin Gud ”för att jag inte är som andra människor”, han står där som en representant för dem.

Men Jesu dom är inte riktad enbart till överstepräster som han samtalar med, eller till fariséerna. Den är riktad till var och en, i alla tider, som tror och menar att han i sig själv kan ha något som gäller inför Gud. Människor om vilka Paulus säger: ”*Sådan människan är av naturen tar hon inte emot det som tillhör Guds ande. Det är för henne en dårskap, och hon kan inte förstå det*” (1 Kor 2:14). Hon är andligen blind och övar sin rättfärdighet i enlighet med människotänkande. Det blir då som Jesus säger: ”*Alla sina gärningar gör de för att bli sedda av människorna*” (Matt 23:5). En fåfång gudstjänst, eftersom de läror de förkunnar är människoläror.

Denna, den blinda egenrättfärdighetens människa, som trots sitt ”Ja, Herre” inte lyssnar till Herren. Hon för vilken predikan om en korsfäst Kristus är en stötesten och en dårskap (1 Kor 1:23). Just denna människa ställs i dagens texter i skarp kontrast till den människa som

säger ”Gud, var nådig mot mig syndare”. Den människan är den som har sett och insett sitt verkliga tillstånd. Men detta är inget som hon själv har räknat ut och kommit fram till, utan den Helige Andes har genom Guds Ord uppenbarat sanningen för henne. Sanningen om synden och om nåden. Den människa som likt konung David upplysts av Lagen och med tvingande nödvändighet faller ner inför sin Gud och säger: ”Gud var mig nådig, enligt din godhet, utplåna mina överträdelser enligt din stora barmhärtighet”.

Den människa som så har insett sitt verkliga tillstånd, som känner sin status inför Gud, hon ställer sig inte oförstående inför evangelium – hon tar med glädje och tacksägelse emot den Guds förlåtelse som på Jesu Kristi uppdrag framräckes till henne. Hon söker sig till de nådens medel som räcket i ord och sakrament.

Därför skall vi av dagens texter lära oss att den sanna rättfärdigheten är en tillräknad rättfärdighet som räcket oss i nådens medel och tas emot genom tron, genom tron allena. Den människa som fått den sanna rättfärdigheten – Kristi rättfärdighet – uppenbarad för sig utropar likt konung David: ”Två mig ren från min missgärning, rena mig från min synd. Ty jag känner mina överträdelser och min synd är alltid inför mig. Det är mot dig jag har syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Du är rättfärdig när du talar, du är ren när du dömer.....Rena mig med isop, så att jag blir ren, två mig så att jag blir vitare än snö. Låt mig få höra fröjd och glädje, låt de ben som du har krossat få jubla” (Ps 51).

Så är vi här idag en samling människor, förvisso en rätt anskrämlig samling om man ska se till vad vi är i oss själva, men vi får idag få ta emot och tillräknas den sanna rättfärdigheten, Kristi fullkomliga rättfärdighet, den rättfärdighet som gäller inför Gud. För där lagen har uppenbarat människans ställning inför Gud, där är det ett **evangelium** att få höra: ”Nu har utan lag Guds rättfärdighet blivit uppenbarad, omvitnad av lagen och profeterna, Guds rättfärdighet genom tro på Jesus Kristus för alla som tror. Här är därför ingen skillnad: Alla har syndat och saknar Guds härlighet och blir rättfärdiggjorda gratis av hans nåd genom återlösningen i Kristus Jesus” (Rom 3:21-24).

”Lär oss inse att våra dagar är räknade, så att vi får visa hjärtan” läser vi i Psaltaren 90. Vår tid är inte obegränsad, men fortfarande denna dag (ja idag, söndagen den 31 augusti 2019) är det en nådens dag från Herren. Hur gensträviga och ohörsamma vi än har varit, så är Herrens tålmod inte slut. Han kallar ännu idag oss syndare att ta emot evangeliets ord om den uppståndne Frälsaren Jesus Kristus som äger en evig rättfärdighet – som kommit oss till del genom hans återlösningsverk. Därför får, **och ska**, vi ta emot hans nåd och förlåtelse – för att sedan gå vidare, från den skimrande söndagen till den grå vardagen, i frid, på trons väg, och tjäna Herren och vår nästa med glädje.

Tacka Herren ty han är god. Hans nåd varar evinnerligen. Amen.

*Till evig tid jag tackar dig,
Min Jesu, ty tog från mig
Min syndabörda tunga.
Mig hela nu med dina sår,
Mig glädjen ge, som ej förgår,
Så vill jag dig lovsjunga.*